

talser om Befæstningsvæsenet under 1ste Behandling, som ville være tydelige nok for dem, der ville forstaa dem, og for dem, som ikke ville dette eller ikke bryde sig derom, er en Gjentagelse jo ikke fornøden. Det er altsaa kun i en mere indskrænket Forstand, at Ministeren har Ret til at paaberaabe sig ikke blot et Flertal af Folkethinget men endogsaa hele Folkethinget. Ealer han derimod mere om en Udvidelse af denne Plan end om Midlerne til dens Gjennemførelse, om Befæstninger her og der, saa er der jo i denne Henseende — idetmindste ikke efter, hvad jeg har hørt — ikke talt et eneste Ord fra det tidligere Flertals Side til Støtte for denne Side af Sagen; derom foreligger der ikke en eneste Stavelse, ikke en eneste Løddel. Fra det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledreborg) fremkom der en Ytring imod mig, som efter min Mening var i højeste Grad ubefindig. Det ærede Medlem troede maaste i Dieblirket at kunne vinde Noget derved, men det er efter min Mening meget farligt i Dieblirket at benytte en vis Bending, som da senere viser sig at være konstitutionel urigtig. Det ærede Medlem sagde nemlig, at naar denne Hærløb blev vedtagen — det vilde altsaa sige, naar der blev vedtaget en Hærrrevision —, saa havde man med det Samme givet Ministeren Ret til at lave et feltbefæstet Kjøbenhavn, og at saa vilde det være taabeligt, om han ikke strax begyndte derpaa. (Modsigelse af Holstein-Ledreborg). Jo, det ærede Medlem varierede dette Noget, men jeg er sikker paa, at det, som jeg her har udtalt, udtrykker hans Tanke. Med Hensyn til Indholdet er dette fuldstændig urigtig, og konstitutionelt taget er det fuldstændig usforvaltigt at ville mene, at en Minister skulde have Lov til at udgive ubevilgede Penge til Noget, hvorom der ikke staa et Ord i den Lov, som vi vedtage, og jeg er overbevist om, at ingen Minister — heller ikke den nuværende høitærede Minister — paa nogen Maade vil erkjende Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem saaledes giver Anvisning paa. Dette skal jeg nu imidlertid ikke tale om, thi det er af den Slags Bendinger, som jeg ikke bruger. Jeg siger, at hvad en Krigsbestyrelse i saa nøie Forbindelse med Bevillingsmyndigheden, som de forhaandenværende Omstændigheder tillade, kan gjøre og maa gjøre for Fædrelandet i Hærens Stund, er noget ganske Andet. Derom tage vi ikke Beslutning, og derom forhandle vi ikke her, det hverken kunne eller ville vi forhindre til den ene eller den anden Side, thi det afgjøres efter andre Impulser og efter langt høiere Hensyn end dem, hvorefter vi vedtage en eller anden Linie i en Lov her, men det, som jeg har bedet de Herrer om, er at lede efter den Paragraf, hvori der staa en Løddel om Kjøbenhavns eller en anden Befæstning, og hvor der gives Bevilling til endog et Spadestik Jord i den Henseende.

Jeg har bedet dem om at sige os, hvorledes vi uden Sammenhæng og uden Forbindelse med en Fæstningsplan have kunnet vedtage Revisionsudkastet før, naar vi ikke skulde kunne gjøre det nu. De Herrer ville nok være saa venlige at svare paa disse faktiske og nøgne Spørgsmaal og, som sagt, da først paa, hvorledes de kunne staa paa samme Standpunkt nu, da de forlange 6 Batterier paa Sjælland og 6 i Sylland, som dengang, da de forlangte 14 Batterier paa Sjælland og 1 i Sylland. Der blev gjort en Indvending mod mig før af de ærede Medlemmer fra Middelfart og Bogenfse, at Ministeren ikke havde Ret til med den af mig nævnte Begrændsning at paaberaabe sig hele Folkethinget. Jeg har citeret Folkethingets flertals Udtalelser om Sjælland som Danmarks naturlige Fæstning. De Herrer maa lade det staa, de ville gjerne ved Hjælp af en fraværende Ven bortforklare denne Ytring, men Ytringen selv er fremsat og staaer med store Typer, saa man kan se den og Somme uden Briller; de lade vel den Sætning staa, men ved Hjælp af en fraværende Ven ville de bortfortolke disse Ord og mene, at det var i 1874—75, men i 1875—76 begyndte vi at forandre Ansæelse. Jeg vil indrømme, at fra det Tidspunkt træder det ærede Medlem fra Leire i Forening med sin Ven fra Bogenfse ind i Udvalgskoncerten, men det havde ikke den Virkning, som de Herrer antage, thi de sige atter samme Mar, at man har den Sandsynlighed for Die, at Landets Forsvar vil kræve Forsvarskræfternes størst mulige Sammenbragen paa og om Sjælland, men — tilføies der — medens man dog i intet Tilfælde kan gaa ind paa Syllands fuldstændige Blottelse, hvorhos man lægger Bægten paa en stærkere Udsvilling af Spørværnet. Nu hørte vi vel, at Sjælland som Danmarks naturlige Fæstning skulde fortolkes saaledes, at det ikke var Sjælland, men de brede Bænder omkring Sjælland, det var om Sjælland. Nu har jeg aldrig hørt, at naar man f. Ex. tænker sig Kjøbenhavn stærkt befæstet, saa mener man, at der egentlig ikke skal kæmpes fra denne Fæstning, men udenomkring den, altsaa ikke i Kjøbenhavns Befæstning, men man skulde ligge udenfor Fæstningen, og der skulde man staa, men ikke fra Fæstningen. Denne Forklaring er ogsaa opfundet, og det ærede Medlems Hentyden til sin fraværende Ven er opfundet til Brug nu. Men jeg vil sige de Herrer: De husse mærkelig feil. De sige nemlig samme Mar, i 1876, sidste Gang vi afgav Betænkning om Hærrrevisionen: „Medens man nemlig ikke kan Andet end erkjende Sandsynligheden af, at det egentlige virksomme Forsvar maa søges koncentreret paa en enkelt Landsdel, maa man saameget mere fastholde Omfælgigheden af, at der i de øvrige Dele haves tilstrækkelige Forsvarsmidler til at kunne afværge saadanne mindre Angreb, som ikke ligefrem tilfugte en Befættelse af de paagjældende Landsdele — det Samme, som